

TEKST 45: Koranen – fordømmelse af jøder og kristne

Koranen er opdelt i 114 kapitler (suraer), der atter er opdelt i vers ('aya', plur. 'ayat'). Nedenstående sura-vers dateres efter T. Nöldekes kronologi til den sene Medina-periode og nogle af de sidste Muhammed reciterede.

5

Sura 5 – 12. Allah har sluttet en pagt med Israels børn, og Vi har opstillet tolv fyrster blandt dem. Allah sagde: "Jeg er med jer; hvis I overholder bønnen og giver almisse og tror på Mine sendebud og understøtter dem og giver Allah et smukt lån, så vil Jeg tilgive jeres synder og føre jer ind i haver, i hvis bund der flyder strømme. Men om nogen af jer derefter fornægter, så er han faret vild fra den rette vej. 13. Da de nu har brudt pagten, har Han forbandet dem [jøderne] og forhærdet deres hjerter. De flytter (skriftens) ord fra deres plads og glemmer en del af det, der forkyndtes for dem.¹ Du iagttager stadig troløshed fra deres side, nogle få af dem undtagne. Dog, forlad dem og tilgiv dem! Allah elsker dem, der handler smukt. 14. Også med dem, der siger: "Vi er kristne", har Vi sluttet en pagt; men de har glemt en del af det, der forkyndtes dem, og derfor har Vi fremkaldt et vedvarende fjendskab og had mellem dem² indtil opstandelsens dag; da vil Allah sige dem, hvad de har gjort. 15. I skriftbesiddere, nu er Vort sendebud kommet til jer for at fortælle jer meget af det i skriften, som I holder skjult, men meget deri forbigår han. Nu er der kommet til jer fra Allah et lys og en klar bog, 16. hvorved Allah leder dem, der følger Hans nåde, frelsens vej, og fører dem fra mørket til lyset efter sin vilje og leder dem ad den lige vej. 17. Men de er vantro, der siger: "Gud, det er Messias, Marias Søn." Sig: "Hvem hindrer Allah i, hvis Han vil, at tilintetgøre Messias, Marias søn, og hans moder og alle dem, der er på Jorden?" Herredømmet over himlen og Jorden og hvad der er imellem dem, tilhører Allah, og Han har magt over alle ting. 18. Jøderne og de kristne siger: "Vi er Allahs børn og elskede!" Sig: "Hvorfor straffer Han jer da for jeres synder? Nej, I er mennesker som de andre, Han har skabt; Han tilgiver, hvem Han vil, og straffer, hvem Han vil." Herredømmet over himlen og Jorden og hvad der er imellem dem, tilhører Allah, til Ham fører vejen tilbage. 19. I skriftbesiddere, nu er Mit sendebud kommet til jer for at oplyse jer efter afbrydelsen af sendebudenes række, at I ikke skal sige: "Der er ingen forkynder eller advarer kommet til os!" Thi nu er der kommet en forkynder og advarer til jer; Allah har magt til alle ting! [...]

20

25

30

32. [Pga. Kains drab på Abel] har Vi foreskrevet Israels børn, at den, som dræber en sjæl³ – og årsagen ikke er at hævne en myrdet sjæl eller som straf for at have skabt fordærv i landet – skal opfattes som en, der har dræbt hele menneskeheden.⁴ Og den, der giver liv til en sjæl, skal opfattes som en, der har givet liv til hele menneskeheden. Vores budbringere er allerede kommet til dem med de klare tegn; men derefter begik mange af dem overgreb på Jorden. 33. Dette er gengældelsen for dem, der kæmper mod Gud og Hans sendebud, og som iler over Jorden⁵ for at

35

¹ Beskyldningen om, at jøderne og kristne bevidst skjuler og fordrejer Guds budskab, jf. 3,69ff, se ligeledes 2,146 (tekst 11)

² Der hentydes her til de i samtiden indbyrdes teologiske uenigheder mellem kristne grupperinger.

³ Dvs. dræber et menneske.

⁴ Jf. 6,151: "Dræb ingen Gud har forbudt jer, med mindre det sker med rette," samt 4,92: "Det sømmer sig ikke, at en troende dræber en troende".

⁵ Eller landet

udøve fordærv⁶ dér: De skal dræbes eller korsfæstet, eller deres hænder og fødder skal afhuges i modsat side,⁷ eller de skal forvises fra landet. Dette er en fornedrelse af dem i denne verden, og i den kommende verden venter dem en mægtig straf, 34. bortset fra den, som omvender sig, før I har fået magt over dem. Vid, at Gud er tilgivende og medfølelse. [...]

5 45. [...] Men de, som ikke skifter ret efter⁸ det, Allah har åbenbaret, de er ugudelige. 46. Efter dem⁹ lod Vi følge Jesus, Marias søn, for at han skulle bekræfte Loven, der var gået forud for ham, og Vi gav ham Evangeliet, hvori der er vejledning og lys, til bekræftelse af Loven, der var gået forud, og til vejledning og formaning for de gudfrygtige. 47. Evangeliets folk skal skifte ret efter det, Allah har åbenbaret deri¹⁰; de, der ikke skifter ret efter det, Allah har åbenbaret, de er de frafaldne. [...]

10 51. O, I troende, tag ikke jøder og kristne som venner, de er venner af hinanden. Den af jer, der gør dem til sine venner, er en af dem. Gud vejleder ikke misdædernes folk. [...] 55. Jeres ven er alene Gud, og Hans sendebud og de troende, der udfører bøn, betaler almisse og bøjer sig ned. 56. Den, der gør Gud til sin ven - og Hans sendebud og de troende - er Guds fælle, der vil sejre.

15 57. O, I troende, tag jer ikke venner blandt dem, der fik bogen før jer eller de vantro, der håner og laver spøg med jeres religion - og frygt Gud, hvis I er troende. 58. Når I kalder til bøn, håner de og laver spøg, for de er folk uden nogen forståelse. 59. Sig: "Bogens folk, bebrejder I os af nogen anden årsag, end at vi tror på Gud, og hvad der er blevet sendt ned til os, og hvad der blev sendt ned før, og fordi de fleste af jer er ugudelige?" 60. Sig: "Skal jeg fortælle jer om en gengældelse fra Gud, værre end dette? Af dem Gud har forbandet og dem, Han blev vred på, gjorde han nogle til aber og svin¹¹, og afgudsdyrkerne er værre stillet, og er gået yderligere på afveje væk fra den rette vej. [...]

20 68. Sig: "O, I skriftbesiddere, I har intet fast grundlag, så længe I ikke opretholder Loven og Evangeliet, og hvad der er åbenbaret jer af jeres Herre." Det, der er åbenbaret dig af din Herre, vil hos mange af dem forøge deres vildfarelse og fornægtelse, men sørg ikke over de vantro folk! [...] 72. De er vantro, som siger: "Gud er Messias, Marias Søn." Messias sagde jo selv: "O, I israelitter, tjen Allah, min og jeres Herre!" Den, der stiller nogen ved siden af Allah, lukker Allah ude fra Paradiset; hans opholdssted bliver helvedesilden. For de ugudelige er der ingen hjælper. 73. De er vantro, som siger: "Allah er en af en trehed!" Der er ingen Gud foruden en eneste! Hører de ikke op med denne tale, skal en pinefuld straf ramme de vantro iblandt dem. 74. Vil de da ikke omvende sig til Allah og anråbe ham om tilgivelse? Allah er tilgivende og barmhjertig. 75. Messias, Marias søn, er kun et sendebud, forud for hvem der er gået andre sendebud, og hans moder er en sanddru kvinde; begge tog de føde til sig.¹² Se nu, hvorledes vi udlægger åbenbaringerne for jer, og se, hvor fordrejede de er! 76. Sig: "Vil I ved siden af Allah dyrke noget, der hverken kan skade eller gavne?" Allah er hørende og vidende. 77. Sig: "O, I skriftbe-

⁶ *Fordærv*: *fasad*, noget perverst, råddent, depraveret, der ofte i Koranen associeres med vantro (se T. Magaard: "Fjendebilleder og voldsforestillinger i islamiske grundtekster" i: M. Thorup o.a.: *Totalitarisme. Venskab og fjendskab*. Aarhus Universitetsforlag 2007, s. 219). Kan også oversættes som 'oprør'.

⁷ Afhugning af hånd og fod i modsat side øger graden af invaliditet. Se ligeledes Bukhari 1:4:234; 8:82:796

⁸ *Skifter ret efter*: dømmer efter

⁹ Jøderne

¹⁰ Altså det, som Muhammed mener, er åbenbaret heri, og ikke den fordrejede lære, kristne fremfører.

¹¹ Se ligeledes 2,65 (tekst 11) og 7,163-166.

¹² Dog fastholdes læren om jomfrufødsel og undfangelse ved Helligånden, se f.eks. 66,12

siddere, overdriv ikke i jeres religion imod sandheden,¹³ og følg ikke et folks begæringer, der tidligere for vild og vildledte mange, som for vild fra den rette vej.”

5 J. M. Rosenløv: *Islam – Grundlæggelsen og den tidligste ekspansion* (2013)

[Da overs. F. Buhl: *Quranen. Et Udvalg i kronologisk Rækkefølge* (1921) s.106-109, vers 32-34, 51, 55-60 efter Arthur J. Arberry: *The Koran Interpreted* (1955)]

¹³ Denne advarsel er også givet tidligere, se 4,171: ”O, I skriftbesiddere, overdriv ikke i jeres religion og tal kun om Allah, hvad der er sandt! Messias Jesus, Marias søn, var Allahs sendebud og Hans ord, som han indgød i Maria, og en ånd fra ham. Tro derfor på Allah og Hans sendebud og sig ikke: ”Der er tre (guder), men hør op dermed, det er bedre for jer.” Overs. F. Buhl (1921) s.88.